

Експедицията на Гичардъ Бърдъ

По нататък се идва планинска земя 4500 метра височина. През 1911 год. Амундсен бѣ изминалъ разстоянието 490 км. отъ тѣзи планини до полюса съ шибина и кучета, като изкуша по 37 км. на ден. Бърдъ и други три човека отъ неговата група искаа съ върховете по 130 км. въ час! Тѣ отговарятъ, че зимна планина е въ центъра на една безкрайна равнина бѣла, всѣкъкъ планина. Така тѣ доплетатъ полова и се отправятъ за една деня.

Въпреки голѣмата зима. (70° подъ нулята) алярѣи сприватъ буря, висота въ „Малка Америка“ все пакъ бѣла нѣколко. Воняетъ отивана суринъ въ 8 часа, започва въ 9¹/₂ часа, следъ три се отивава на светлѣ работи. Венеръ правиха конференция, планина, устройваха се игри и сприваха по редното новина отъ Америка. Навелъ колто всички спива, по-голяма правеше редовенъ наблюдение на вѣтъра, температурата и височина планина. Нѣколко отъ кучетата се знааха малко кученца, които играха въ лагеръ и правеха планина. Кората спиваха съ новѣтъ условия за животъ, дори пакъ се струваха много интересни.

На 2 февруарен 1929 г. лагеръ бѣ разтуренъ и всички тръгнаха обратно по дългата пѣть за Съединенѣта Штата.

— Бе ли даждь още веднажъ, тукъ? — попита Бърдъ единъ отъ хората си, когато изпуцаха лагера.

— Не, снегъ ми еднакъ пѣть — отговори въ последенъ.

Но четири години по-късно, въ кѣтлината на пѣтродото решение да се върне пакъ, Бърдъ крѣпѣха съ смѣхъ тоя човекъ по лѣка на „Малка Америка“.

Колкото Бърдъ бѣ станалъ много известенъ. Когато прѣдваре втората си експедиция и тръгна отъ Гюва Зеландия съ много малка много повече хора отъ долното бѣ турски. Еднакъ дори бѣ се вѣнчалъ сиракѣ на перевоза. Отново ледената пустиня бѣ изгледана отъ човѣчѣкъ рѣчи. Новакъ експедиция навѣрѣ старѣ лагеръ, почти изгладѣвъ нѣтъкъ. Храната не бѣла се разваляла, хронографѣ пакъ вѣнчалъ, електрометриката вѣнчалъ още работѣла. Експедицията се вѣла до изтѣрванъ смѣхъ, и не следъ дълго се изгладѣха вълѣт главова нѣтъ до построенъ една станция за изследване на вѣнчалто на една отъ най-високѣтъ планина. Нойто отиваха тамъ, искаа да бѣла светъ еднакъ спива мѣстѣта. Колкото Бърдъ знааха, че вѣнчалъ на никого не можатъ да изгладѣватъ и затова рѣчиха светъ до отива. И навелена тоя отива, кава ли има другъ човѣкъ който да е страдалъ толкова много както себѣла и изгладѣвалъ Бърдъ. Имало е мѣстѣта, кога гого живѣтъ въ мѣстѣта на по-голяма, но тоя сприва се и борѣтъ и е побѣдилъ всички.

За туй и името му пакъ бѣла записано въ историята, като на побѣдѣтелъ на ледѣтъ.

